

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ג - חלק כ"ט

קונטרס 689

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישאל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

**כא) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר
בְּאֵב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים – יְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִלָּיִם בְּאֻמֵּי־רַת
הַתְּקוּנִים מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.**

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִלָּיִם לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוֹשׁ
מִחֻמְשַׁת עֶשֶׂר בְּאֵב עַד יוֹם הַכַּפּוּרִים. כִּי מַעֲלַת אֻמֵּי־רַת תְּקוּנֵי זֶהר בְּחֻדְשׁ
אֵלוּל מִבְּאֵר בְּהַקְדַּמַּת כֶּסֶף מְלֶךְ שְׁמַטְהַר הַגּוֹיף וְהַנְּשֻׁמָּה. וְסִגְלַתוֹ לְקִרְבֵּי קֶץ
הַגְּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימֹן ל"ו סִימֹן ב') אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֵלּוּ וְיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִלָּיִם בְּאֻמֵּי־רַת הַתְּקוּנִים
מִחֻמְשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

וְכִידוּעַ שְׂרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבְנוּ נַחְמֹן מִבְּרֶסֶלַב זצ"ל צוּה לְכָל אֲנָשֵׁי
שֵׁיִגְמְרוּ כָּל הַזוּהַר וְתִיקוּנֵים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְהִיּוֹת וְה' עֶזֶר לָנוּ
שֶׁהוֹצֵאֵנוּ לְאוֹר סִפְרֵי הַזוּהַר הַמְּחוּלָק הַיּוֹמִי מִחֻלְק ל'354 יְמֵי הַשָּׁנָה,
וּבִסְפָר הַזוּהַר הַזֶּה כָּל כֶּף קֵל לַגְּרוֹס הַזוּהַר בְּכָל יוֹם לַעֲרֹךְ 12 דְּקוּת, וְכֶף
יְגַמְרוּ הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, וְכֶף כְּשִׁמְגִיעִים לְאוֹמֵן יְבִיאוּ
מִתְּנָה לְרַבְנוּ ז"ל, סִיּוֹם כָּל סֵפֶר הַזוּהַר וְתִיקוּנֵים זוּהַר חֻדְשׁ.

עַל יְדֵי לְמוּד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים

כְּתוּב בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "שִׁיחֹת הַר"ן" מִרַבְנוּ הַקְּדוֹשׁ רַבֵּי נַחְמֹן מִבְּרֶסֶלַב
זִיע"א (אוֹת ק"ח): "יְדוּעַ שְׁלֵמוּד הַזֶּהר מְסַגֵּל מְאֹד מְאֹד. וְדַע, שְׁעַל יְדֵי
לְמוּד הַזֶּהר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁק לְכָל מִינֵי לְמוּדִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְהַלְשׁוֹן
שֶׁל הַזֶּהר מְעוֹרֵר מְאֹד לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבָּרַךְ."

לְמַדִּים אָנוּ מֵזֶה, שְׁלֵמוּד סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, הוּא כְּלֵי גְדוֹל לְקַבֵּל
דְּרָכֵי תּוֹרָה וְעַבּוּדַת הַשֵּׁם, וְיָמִי לֹא מִחֻפְשׁ הַיּוֹם חֶשֶׁק לְלֵמוּד הַתּוֹרָה
וְהַתְּעוֹרְרוּת לְעַבּוּדַת הַשֵּׁם – וּבִכְרֵט הַצְּעִירֵי צֶאֱן קְדָשִׁים לְחַנּוּךְ אוֹתָם
לְחֻשְׁקוֹת הַתּוֹרָה וְיִרְאַת שְׁמִים וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, הוּא דְרָךְ טוֹב וּמוֹעִיל, לְחַנּוּךְ
אוֹתָם לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכּוּ בְּנִקְל לְחֻשְׁקוֹת

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

התורה לכל מיני למוזדים של התורה הקדושה, כי אין לנו שיוור רק התורה הזאת, ויתעורר לבם פאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

כב) "והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע" – פל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!

הזוהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

כג) אלה מאמרים, על חשיבות הלימוד והקריאה בזהר

בספר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (להמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה ספר הזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

כד) אמירת הזהר מסגל לנשמה

על ידי ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא באור, כי התבות והדבור של הזוהר הקדוש עצמן מקשרין את האדם לאין סוף יתברך".

כה) פעת מוציאים לאור ב"ה סט של 18 פרכים גדולים עם באור קל, שבקרוב יצא לאור, ועוד סט של 12 פרכים עם באור חדש

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזהר נגיש לכל אדם בכל קצוות תבל, בקלות ובפרוטות ממש, וכבר יצאו סטים מהיכלא דרשב"י ברשות הגה"צ

אָמַר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֲלֵא וְאֵת, לְרִבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אָמַר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂכַף זֶה וְדַאי, וְהַבְּנִים הֵם וְדַאי תַּחַת הָאֵם הַעֲלִינָהּ, חֲסִידִים, גְּבוּרִים, בְּעֲלֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים, צַדִּיקִים. חֲסִידִים - מִצַּד הַחֶסֶד, דְּרָגָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם, וּבְאֵרוֹ עֲלִיו, אֵין חֲסִיד אֲלֵא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ, שְׁעוּשָׁה לוֹ קֵן שֶׁהוּא אֲכַסְנִיָּה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא קֵן שְׁלוֹ, הַמְלוֹן שְׁלוֹ, הַהִיכָל שְׁלוֹ, הַמְלוֹן שְׁלוֹ, וּבְאֵרֶץ הַקְּדוּשָׁה הִיא יְחִידוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מְלוֹן וְאֲכַסְנִיָּה, אֲלֵא אֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ, וְלִכֵּן נִמְן מִדַּת הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים - מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתָנִים פֶּחַ לְרַבּוֹנָם לְכַבֵּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשּׁוֹר שֶׁל תְּפִלִּין, שְׁמִי שְׂאִין לוֹ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מִהַצַּד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל הָעוֹלָם, וּבְאֹתָהּ שְׁעָה רוֹגֵזֵת הַשְּׂכִינָה, זֶהוּ שְׂכָתוֹב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ.

וְאִף כֵּן הִיא רוֹגֵזֵת יוֹתֵר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם, שְׁנֹאמַר בּוֹ לְכוּ לְחַמּוֹ בְּלַחְמִי, שֶׁהוּא קִמְצָן, נָבֶל בְּמִמּוֹנוֹ נָבֶל שָׁמוֹ, שְׂאִינוֹ נְדִיב וְאִינוֹ מְזַרְעֵ הָאֲבוֹת, שְׁנֹאמַר עֲלֵיהֶם נְדִיבֵי עַמִּים נְאֻסְפוֹ, שְׁהָרִי קִמְצָן הוּא עֲנֵי הַדַּעַת, אַחַר שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מְחֻזְקֵי בֵּינֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹא מְצוּוֹת אֵינָה תּוֹרַת יְהו"ה.

אָמַר וְהַבְּנִים תִּקַּח לָךְ, אֲלֵא וְאֵת, לְרִבּוֹת אֶפְרוּחִים, אֲבָל לֹא אָמַר הַבְּנִים תִּקַּח לָךְ. אָמַר לוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׂכַף זֶה וְדַאי, וְהַבְּנִים הֵם וְדַאי תַּחַת הָאֵם הַעֲלִינָהּ, חֲסִידִים, גְּבוּרִים, בְּעֲלֵי תוֹרָה, חוֹזִים, נְבִיאִים, צַדִּיקִים. חֲסִידִים - מִצַּד הַחֶסֶד, דְּרָגָתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם, וּבְאֵרוֹ עֲלִיו, אֵין חֲסִיד אֲלֵא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ, שְׁעוּשָׁה לוֹ קֵן שֶׁהוּא אֲכַסְנִיָּה שְׁלוֹ, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא קֵן שְׁלוֹ, הַמְלוֹן שְׁלוֹ, הַהִיכָל שְׁלוֹ, הַמְלוֹן שְׁלוֹ, וּבְאֵרֶץ הַקְּדוּשָׁה הִיא יְחִידוֹ וּבֵיתוֹ, וְלֹא מְלוֹן וְאֲכַסְנִיָּה, אֲלֵא אֹתוֹ הָאִישׁ שֶׁתִּקַּן אוֹתָהּ, וְלִכֵּן נִמְן מִדַּת הַחֶסֶד לְאַבְרָהָם.

גְּבוּרִים - מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנוֹתָנִים פֶּחַ לְרַבּוֹנָם לְכַבֵּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשּׁוֹר שֶׁל תְּפִלִּין, שְׁמִי שְׂאִין לוֹ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מִהַצַּד שְׁלוֹ שׁוֹלֵט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל הָעוֹלָם, וּבְאֹתָהּ שְׁעָה רוֹגֵזֵת הַשְּׂכִינָה, זֶהוּ שְׂכָתוֹב תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ.

וְאִף כֵּן הִיא רוֹגֵזֵת יוֹתֵר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם, שְׁנֹאמַר בּוֹ לְכוּ לְחַמּוֹ בְּלַחְמִי, שֶׁהוּא קִמְצָן, נָבֶל בְּמִמּוֹנוֹ נָבֶל שָׁמוֹ, שְׂאִינוֹ נְדִיב וְאִינוֹ מְזַרְעֵ הָאֲבוֹת, שְׁנֹאמַר עֲלֵיהֶם נְדִיבֵי עַמִּים נְאֻסְפוֹ, שְׁהָרִי קִמְצָן הוּא עֲנֵי הַדַּעַת, אַחַר שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה חֶסֶד לְבַעֲלֵי תוֹרָה לְהִיּוֹת מְחֻזְקֵי בֵּינֵיהֶם, וְתוֹרָה לֹא מְצוּוֹת אֵינָה תּוֹרַת יְהו"ה.

גְּבוּרִים מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה דִּיְהִיבִין תּוּקְפֵא לְמֵאֲרִיהוּן לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשּׁוֹר דְּתְּפִלִּין, דְּמֵאֵן דְּלִית לִיהּ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מִסְטָרָא דִּילִיהּ שְׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עַלְמָא, וּבִהִיוּא שְׁעֵתָא רְגִזָא שְׂכִינְתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (משלי ל כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ.

וְאִף הִכִּי אֵינָה רְגִזָא יְתִיר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם (שם). דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם ט ו) לְכוּ לְחַמּוֹ בְּלַחְמִי, דְּאֵינָהוּ קִמְצָן נָבֶל בְּמִמּוֹנֵיהּ נָבֶל שְׂמִיָּהּ, דְּלֹא אֵינָהוּ נְדִיב וְלֹא אֵינָהוּ מְזַרְעָא דְּאַבְהֵן דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ (תהלים מז י) נְדִיבֵי עַמִּים נְאֻסְפוֹ, דְּהָא קִמְצָן אֵינָהוּ עֲנֵי הַדַּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבֶד טִיבּוֹ לְמֵאֲרִי תוֹרָה לְמַהוּי מְחֻזְקֵי בֵּינֵיהֶם, וְאוֹרִייתָא בְּלֹא פְקוּדֵיָא לֹא אֵינָה תּוֹרַת יְהו"ה.

גְּבוּרִים מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה דִּיְהִיבִין תּוּקְפֵא לְמֵאֲרִיהוּן לְכַבּוּשׁ עֶבֶד תַּחַת רַבּוֹ וְשִׁפְחָה תַּחַת גְּבֻרָתָהּ בְּקִשּׁוֹר דְּתְּפִלִּין, דְּמֵאֵן דְּלִית לִיהּ תְּפִלִּין בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמַע, מִסְטָרָא דִּילִיהּ שְׁלִיט עֶבֶד וְשִׁפְחָה עַל עַלְמָא, וּבִהִיוּא שְׁעֵתָא רְגִזָא שְׂכִינְתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (משלי ל כב) תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלֹךְ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבֻרָתָהּ.

וְאִף הִכִּי אֵינָה רְגִזָא יְתִיר עַל נָבֶל כִּי יִשְׁבַּע לָחֶם (שם). דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שם ט ו) לְכוּ לְחַמּוֹ בְּלַחְמִי, דְּאֵינָהוּ קִמְצָן נָבֶל בְּמִמּוֹנֵיהּ נָבֶל שְׂמִיָּהּ, דְּלֹא אֵינָהוּ נְדִיב וְלֹא אֵינָהוּ מְזַרְעָא דְּאַבְהֵן דְּאִתְמַר עֲלֵיהּ (תהלים מז י) נְדִיבֵי עַמִּים נְאֻסְפוֹ, דְּהָא קִמְצָן אֵינָהוּ עֲנֵי הַדַּעַת, בְּתַר דְּלֹא עֶבֶד טִיבּוֹ לְמֵאֲרִי תוֹרָה לְמַהוּי מְחֻזְקֵי בֵּינֵיהֶם, וְאוֹרִייתָא בְּלֹא פְקוּדֵיָא לֹא אֵינָה תּוֹרַת יְהו"ה.

מֵאֲרִי תוֹרָה מִסְטָרָא דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּבִיהּ חֲצוֹת לִילָה הוּא קָם דְּוֹד לְחַבְרָא

לִילָה, וְאִיהוּ שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִילָה (ישעיה כא יא), לִיל ה', לִיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו"ה (שמות יב מב), וּבִגְיִנָה אֲתָמֵר כֹּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בַּיּוֹם, שְׁנֹאֲמַר (תהלים מב ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהו"ה חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

שְׁנֹאֲמַר לִילָה, וְהוּא שׁוֹמֵר מֵהַ מְלִילָה, לִיל ה', לִיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו"ה, וּבִגְלָלָה נֹאֲמַר, כֹּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה בְּלִילָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹשֵׁף עָלָיו חוּט שֶׁל חֶסֶד בַּיּוֹם, שְׁנֹאֲמַר יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי.

חֲזוּיִם נִבְיָאִים מִסְטָרָא דְנִצְחָ וְהוֹד, דְּבַהוּן כְּלִילָן תְּרִין שְׁמֵהּ דְּאִינוּן יֵאֵהֱדוּנָה יי, דְּבַהוּן תְּמַנְיָא אַתּוּן, לְקַבַּל תְּמַנְיָא סְפָרֵי נִבְיָאִים, וְנִבְיָאִים תְּרִין הָא עֶשֶׂר, לְקַבַּל עֶשֶׂר סְפָרִין, לְקַבְּלִיהַ חֲזָא יַחְזַקְאֵל עֶשֶׂר מְרֵאוֹת. צַדִּיקִים מִסְטָרָא דְצַדִּיק, עַל כֹּל אֲלִין אֲתָמֵר (דברים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

חֲזוּיִם נִבְיָאִים - מִצַּד שֶׁל נִצְחָ וְהוֹד, שְׁבָהֵם כְּלוּלִים שְׁנֵי שְׁמוֹת, שְׁבָהֵם יֵאֵהֱדוּנָה יי, שְׁבָהֵם שְׁמוּנָה אוֹתִיּוֹת, כְּנֻגַּד שְׁמוּנָה סְפָרֵי נִבְיָאִים, וְנִבְיָאִים שְׁנַיִם - הָרִי עֶשֶׂר, כְּנֻגַּד עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּנֻגַּדוֹ רָאָה יַחְזַקְאֵל עֶשֶׂר מְרֵאוֹת. צַדִּיקִים - מִצַּד שֶׁל הַצַּדִּיק. וְעַל כֹּל אֲלוֹ נֹאֲמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים.

וְעוֹד אֲלִין דְּעִסְקִין בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ, וְנִטְרִין פְּקוּדָהָ דְּאִינוּן תְּרִין ג' מִצְוֹת דְּתִלְתִּין מִשְׁם יְהו"ה כְּעַנְבִּין בְּאַתְכֵּפְלָא, כְּדִי לִיַּחְדָּא בְּהוּן לְשֵׁם יְהו"ה בְּשִׁכְיָנָה, כְּבַר נִשׁ דְּמַתְיַחַד עִם בֵּית זוּגִיָה בְּכֹל אֲבָרִין דִּילִיָה לְאַפְקָא זְרַעָא מִעֲלִיא, אֲתָמֵר בְּהוּן (שם) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, וְאֲלִין דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְהָ, אֲתָמֵר בְּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, אֶת לְרִבּוֹת שֵׁם יְהו"ה דְּאִסְתַּלַּק עִמָּה מֵהָהוּא בַּר נִשׁ.

וְעוֹד, אֲלוֹ שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ וְשׁוֹמְרִים מִצְוֹתֶיהָ, שְׁהֵן תְּרִין ג' מִצְוֹת שְׁתְּלוּיִים מִשְׁם יְהו"ה כְּעַנְבִּים בְּאַשְׁכּוּל, כְּדִי לִיַּחַד בְּהֵם אֶת שֵׁם יְהו"ה עִם הַשְּׁכִינָה, כְּאֲדָם שְׁמַתְיַחַד עִם בֵּית זוּגוֹ בְּכֹל אֲיִבְרִיו לְהוֹצִיא זְרַע מִעֲלָה, נֹאֲמַר בְּהֵם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים. וְאֲלוֹ שְׁלֹא מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה לְשִׁמְהָ, נֹאֲמַר בְּהֵם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. אֶת - לְרִבּוֹת שֵׁם יְהו"ה שְׁהִסְתַּלַּק עִמָּה מֵאוֹתוֹ הָאִישׁ.

וְעוֹד אֲלִין דְּאוּקְרִין שְׁבִתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֲתָמֵר עֲלֵייהוּ לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, דְּעַבְדִּין עוֹבְדָא דְבָנִין עִם שְׁבִת מְלִפְתָּא, וְעִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִת, מֵאֵן דְּקִיִּים בִּיהַ (ישעיה נח יג) וּכְבֻדָּתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרַכִּיךְ, הֵאֵי אִיהוּ (שמות כ יב) כְּבֻד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹמֵר.

וְעוֹד, אֲלוֹ שְׁמוּקִירִים שְׁבִתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, עֲלֵיהֶם נֹאֲמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבְּנִים, שְׁעוֹשִׁים מַעֲשֵׂה שֶׁל בָּנִים עִם שְׁבִת הַמְּלִכָּה וְעִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יוֹם הַשְּׁבִת. מִי שְׁקִים בּוֹ וּכְבֻדָּתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרַכִּיךְ, זְהוּ כְּבֻד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ וְגוֹ'.

דְּתַלְתָּ עֲלָמִין גִּינְהוּ, תְּרִין יְרִית בְּכַפּוּד אָב וְאָם, וְתַלְיַתָּה יְרִית בְּאוּרִייתָא, דְּכָלִּיל לוּן בְּיָן יי"ה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ל ב)

שְׁשִׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת הֵן - שְׁנַיִם יוֹרֵשׁ כְּכַפּוּד אָב וְאָם, וְהַשְּׁלִישִׁי יוֹרֵשׁ בַּתּוֹרָה, שְׁכּוּלָל אוֹתָם בִּין כִּי הוּא תִיִיךְ וְאוֹרְךָ יְמִיךְ,

י"ה. זהו שכתוב כי הוא חייך וארץ ימיה. כי הוא חייך - בעולם הזה, זה הגן שלמטה, וארץ ימיה - זה העולם הבא, העולם הארץ, על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך - עולם שפל.

ועוד, אלו שקושרים את השכינה עם הקדוש-ברוך הוא בקשר של תפלין, נאמר עליהם לא תקח האם על הבנים, ואלו שלא קושרים אותם יחד, נאמר בהם שלח תשלח את האם. ועוד, אלו שמניחים אותם יחד, את העמוד האמצעי ואת השכינה המתחננה בקריאת שמע, נאמר עליהם לא תקח האם על הבנים, ואלו שלא מניחים אותם ביחוד של קריאת שמע, כתוב בהם שלח תשלח את האם, בכל מקום את - לרבות, וכאן - לרבות חכמה העליונה, אב האמונה שהיא בינה, ועליה נאמר כאן לא תקח האם, שלח תשלח את האם. זהו שכתוב כי אם לבניה תקרא, והיא התורה שלמעלה, שנאמר בה אל תטש תורת אפיך.

ועוד, אלו ששומרים אות הברית בתחומה, שהם שמונה ימים, ושומרים אות שבת בתחומה, שהם " מן יאדהונה", שבגללם בארו בעלי המשנה שלא נמצא איש פחות משניהם, כתוב לא תקח האם על הבנים. ואתם שלא נמצאים בכל יום עם שני האותות האלו, שהם אות תפלין ואות ברית מילה, ובשבת - אות ברית ואות שבת, כתוב בהם שלח תשלח את האם.

ואם תאמר, למה צריכים להיות שניהם בכל אדם בכל יום? פדי

כי הוא חייך בעולם הזה דא גן דלתתא, וארץ ימיה דא עלמא דאתי עלמא אריכא, על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך עלמא שפלה.

ועוד אליו דקשרין לשכינתא עם קודשא בריך הוא בקשורא דתפלין, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא קשרין לון פחדא, אתמר בהון שלח תשלח את האם, ועוד אליו דמניחין לון פחדא, לעמודא דאמצעייתא ושכינתא תתאה בקריאת שמע, אתמר עלייהו לא תקח האם על הבנים, ואליו דלא מניחין לון ביחודא דקריאת שמע, פתיב בהון שלח תשלח את האם, בכל אתר את לרבות, והכא לרבות חכמה עלאה אב האמונה דאיהי בינה, ועלה אתמר הכא לא תקח האם, שלח תשלח את האם, הדא הוא דכתיב (משלי ב ג) כי אם לבניה תקרא, ואיהי אורייתא דלעילא דאתמר בה (שם א ח) ואל תטש תורת אפיך.

ועוד אליו דנטרין אות ברית בתחומיה, דאיהו שמונה ימים, ונטרי אות שבת בתחומיה, דאינון י"י מן יאדהונה"י, דבגינייהו אוקמוה מארי מתניתין, דלא אשתפח בר נש פחות מתרוייהו, פתיב לא תקח האם על הבנים, ואינון דלא אשתפחו בכל יומא בשתי אותות אלו דאינון אות תפלין ואות ברית (דף ב ע"ב) מילה, ובשבת אות ברית ואות שבת, פתיב בהון שלח תשלח את האם.

ואי תמרון אמאי צריכין למהוי תרוייהו בכל בר נש בכל יומא, בגין דלא תשתפח שכינתא דאיהו יו"ד מן אדני, יחידה בלא שלא תמצא השכינה, שהיא יו"ד מן אדני, יחידה בלי הקדוש-ברוך-הוא, שהיא יו"ד מן

קודשא בריהו הוא דאיהו יו"ד מן יהוה, וצריך בר נש דלא ישתפח בכל יומא פחות מתרוייהו, ואי לא עליה אתמר (משלי טז כח) ונרגן מפריד אלוף, דאפריד אלופיה דעלמא משכינתא, נוקבא אתמר בה (שמות לא יז) אות הוא לעולם, דכורא ברית מלח עולם הוא, ובגין דא אות תפלין נוקבא, אות ברית דכורא, ורזא דמילה (דברים ל יב) מ"י ו"עלה ל"נו ה"שמימה, ברישי תיבין מיל"ה ובסופי תיבין יהו"ה, בתפלין נוקבא, וזהו שכתוב וזהה לאות על ידכה, יד פהה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

ועל קן דצפורה דא אתמר, (ישעיה ד ו) וספה תהיה לצל יומם וגומר, ואיהו לשון סכף, שמשוככת בו האם על בניה. האפרוחים שלה - שלשה הדסים ושני בדי ערבות ולולב, או ביצים - אלו הם אתרוגים, שכל אחד שעורו בכביצה, ואלו שרשומים בהם, כתוב עליהם לא תקח האם על הבנים, ששלשה הדסים רומזים לשלשה האבות, שני בדי ערבות לשני נביאי אמת, לולב - צדיק פתמר יפוח, אתרוג רומז לשכינה, ספה רומזת לאם שמשככת עליהם - הרי הם שמונה, פנגד יאהדונה", שהוא חשבון סופ"ה כ"ו ה"ס. ואלו שלא נוטלים הסימנים הללו בידיהם, בהם כתוב שלח תשלח, פת"ר חכמ"ה, שלא שורים אלו בשמונה האלו, להיות כל עשר הספירות בכל נענוע ונענוע של נענועי הלולב ומיניו, בכל מצוה ומצוה.

פְּרָחִים שְׂאִינִם גָּמַר פְּרִי מִלְמַטָּה
לְמַעְלָה, אוּ מִשֵּׁשׁ הַבְּנִים שֶׁהֵם
מִלְמַעְלָה לְמַטָּה תַּחַת הָאֵם
הַעֲלִינָה, שֶׁהֵרִי הַבִּיצִים הֵם
מִצַּד הָאֵם הַתַּחַתוֹנָה, שֶׁהִיא
בִּיצָה, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל
הַצְּדִיק, מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, אֲלֵא
לֹא הִיָּה אֲלֵא מֵהָאֶפְרוּחִים הַלְלוּ,
וְצִדִּיק שְׂמוֹ, עֲמוּד אֶחָד מֵהָאָרֶץ
עַד לְרַקִּיעַ, וְהִים מְגִיעַ עַד
קְרִסְלִיו, אֵלּוּ נִצַּח וְהוּד, שֶׁהָאֵם
הַעֲלִינָה הִיא יָם שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט
לְחַמְשֵׁים שְׁעָרִים עַד קְרִסְלֵי
אוֹתוֹ הַעוֹף.

כְּמוֹ זֶה יו"ד, הוּא עֶשֶׂר, ה' חֲמֵשׁ.
עֶשֶׂר פְּעָמִים ה' הֵם חֲמֵשִׁים.
עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה מִחֲמֵשׁ הָאֵלּוּ, מִחֲסֵד עַד הוּד,
הַיְסוּד נוֹטֵל אֶת כָּלֶם וְנִקְרָא כ"ל,
כְּלוּל מֵהַחֲמֵשִׁים הַלְלוּ, וְהַכֶּסֶף
שֶׁלְמַטָּה יָם הַמְּלַח כֶּסֶף הַדִּין.
הַעוֹף שֶׁהוּא הַצֶּפּוֹר שְׁלוֹ הוּא
מִטְטְרוֹן, עָלָיו נֶאֱמַר כִּי עוֹף
הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, הַקּוֹל
שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהוּא כּוֹלֵל
שֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֵל וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם,
וְנוֹטֵל אוֹתוֹ הַקּוֹל וּפּוֹרֵחַ בּוֹ עַד
הַעֲמוּד הָאֲמֻצִּיעַ, שֶׁהוּא קוֹל
יְהו"ה עַל הַמַּיִם, וְאֵין מִים אֲלֵא
תוֹרָה, וְהוּא קוֹל יְהו"ה בְּהַדְרָה,
עַד שֶׁשָּׂה קוֹלוֹת, וְהוּא הַשְּׂבִיעִי
לְהֵם בְּאֵם.

וּבַעַר כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר - זוֹ
תַּפְּלָה, שֶׁמְגִיעָה לָהּ עַד צִדִּיק
ח"י הַעוֹלָמִים, כּוֹלֵל שְׂמוֹנָה
עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, שְׂבָהֶם נֶאֱמַר
וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ צִדִּיק, חִי
הַעוֹלָמִים, וְתַפְּלָה הִיא דְּבוּר
שְׂרוּכְבַת עָלָיו, וְהוּא מְרַכְּבָה
אֵלֶיהָ בִּימוֹת הַחֵל, וְזוֹ שְׂכִינָה,
וְזֶה אֲדִנִּי. קוֹל רוֹכֵב בְּפִיו זֶה
יְהו"ה, וְסוּד הַדְּבוּר אֲדִנִּי שְׂפָתַי
תַּפְּתַח וְגוֹמַר, וְהוּא מְרַכְּבָה
לְשִׁנֵּיהֶם כְּמוֹ זֶה - יֵאֱהוּדוֹנָה י"י, וְכַף עוֹלָה מִלֵּא"ף כְּחֻשְׁבוֹן שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלָכֵן נִקְרָא מִלֵּא"ף

אוּ מְאִינוֹן בִּיצִים, אֶפְרוּחִים כְּגוֹן פְּרָחִים
דְּלָאוּ אִינוֹן גָּמַר פְּרִי מִתַּתָּא לְעֵילָא, אוּ
מִבְּנִים שִׁית דְּאִינוֹן מְעִילָא לְתַתָּא תַּחַת אִימָא
עֲלָאָה, דְּהָא בִּיצִים מִסְטָרָא דְּאִימָא תַּתָּאָה
אִינוֹן דְּאִיְהִי בִּיצָה, אֶפְרוּחִים מִסְטָרָא דְּצִדִּיק
מִתַּתָּא לְעֵילָא, אֲלֵא לֹא הוּא אֲלֵא מְאִלִּין
אֶפְרוּחִי וְצִדִּיק שְׂמִיָּה עֲמוּדָא חֲדָא מְאָרְעָא
עַד רְקִיעָא, וְיִמָּא מְטִי עַד קְרִסְלוּי אֲלִין נִצַּח
וְהוּד, דְּאִימָא עֲלָאָה אִיְהִי יִמָּא דְּאֲתַפְּשֵׁט
לְחַמְשֵׁין תַּרְעִין, עַד קְרִסְלוּי דְּהָהוּא עוֹפָא.

כְּגוֹוָנָא דָּא יו"ד אִיהוּ עֶשֶׂר ה' חֲמֵשׁ, עֶשֶׂר
זְמַנִּין ה' אִינוֹן חֲמֵשִׁין, עֶשֶׂר בְּכָל
סְפִירָה מְאִלִּין חֲמֵשׁ מִחֲסֵד עַד הוּד, יְסוּד
נְטִיל לוֹן כְּלָהוּ וְאִיקְרִי כ"ל כְּלוּל מְאִלִּין
חֲמֵשִׁין, וְכַרְסִיָּא דְּלְתַתָּא יָם הַמְּלַח כֶּסֶף דִּין.
עוֹף דְּאִיהוּ צֶפּוֹר דִּילִיָּה אִיהוּ מִטְטְרוֹן,
עֲלִיָּה אֲתָמַר (קַהֲלַת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
יּוֹלִיף אֶת הַקּוֹל, קוֹל דְּקְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהוּ
כְּלוּל שִׁית יוֹמִין דְּחוֹל וְשׁוֹלֵט עֲלֵיָּהוּ, וְנְטִיל
הִהוּא קוֹל וּפּוֹרַח בִּיָּה עַד עֲמוּדָא דְּאֲמֻצִּיעִיתָא,
דְּאִיהוּ קוֹל יְהו"ה עַל הַמַּיִם, (תַּהֲלִים כ ט א) וְלִית
מִים אֲלֵא תוֹרָה, וְאִיהוּ קוֹל יְהו"ה בְּהַדְרָה, עַד
שִׁית קְלִין וְאִיהוּ שְׂבִיעִיָּא לוֹן בְּאִימָא.

וּבַעַר כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר (קַהֲלַת י ב), דָּא צְלוֹתָא,
דְּמְטִי לָהּ עַד צִדִּיק חִי עֲלָמִין, כְּלוּל
ח"י בְּרַכְּאָן, דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (מִשְׁלֵי י ו) וּבְרָכוֹת
לְרֹאשׁ צִדִּיק, חִי הַעוֹלָמִים, וְצְלוֹתָא אִיהוּ
דְּבוּר דְּרִכִּיבַת עֲלִיָּה, וְאִיהוּ מְרַכְּבָה לְגַבְּהָ
בְּיוֹמִין דְּחוֹל, וְדָא שְׂכִינְתָּא וְדָא אֲדִנִּי, קוֹל
רְכִיב בְּפּוֹמוּי דָּא יְהו"ה, וְרִזָּא דְּדְּבוּר (תַּהֲלִים נ א)
אֲדִנִּי שְׂפָתַי תַּפְּתַח וְגוֹמַר, וְאִיהוּ מְרַכְּבָה
לְתַרְוֵיָּהוּ כְּגוֹוָנָא דָּא יֵאֱהוּדוֹנָה י"י, וְהִכִּי סְלִיק
לְשִׁנֵּיהֶם כְּמוֹ זֶה - יֵאֱהוּדוֹנָה י"י, וְכַף עוֹלָה מִלֵּא"ף כְּחֻשְׁבוֹן שְׁנֵי שְׁמוֹת כְּאֶחָד. וְלָכֵן נִקְרָא מִלֵּא"ף

מלא"ף פחושפון תרין שמהן פחדא, ובגין דא
 אתקרי מלאך שר הפנים, דעל יד שליחא דא
 מתיחדין בשית יומי דחול, אבל פיומא
 דשפתא לא סלקין תרין שמהן אלין, דאינון
 עמודא דאמצעייתא ושכינתיה, ולא מתיחדין
 על ידי שליח, אלא בצדיק חי עלמין, ועליה
 אתמר פי עוף השמים יוליך את הקול,
 קול (דף ג ע"א) דקריאת שמע, ובעל כנפים
 יגיד דבר דבור דצלותא, ולא על ידי שליח,
 ובגין דא (משלי י כו) וצדיק יסוד עולם הוא
 כליל פלא, וביה מתיחדין תרין שמהן אלין,
 ועל תרין שמהן אלין אתמר (דה"א טו א) אז
 ירננו עצי היער, ונענה מלאך מגו אשא
 משמיא ואמר, הן הן מעשה מרפכה, והוון
 מתקבצין מלאכי השרת כבמזמוטי חתן
 וכלה. אמר רעיא מהימנא בריך יהא בוצינא
 קדישא דאמר מלין אלין, ליחדא בהון
 קודשא בריך הוא ושכינתיה.

קום אליהו נביאה ליקרא דקודשא בריך
 הוא ושכינתיה, ויתערון עמך שאר
 נביאי, ועביד ליה קנא בהאי חבורא, ולכל
 משריין דאזלין מתתרכי בתר קודשא בריך
 הוא ושכינתיה, לחברא לון בהאי חבורא,
 לאשתפחא ביה נייחא לאלין משריין
 דנשמתין דאזלין מתתרכין משכינתא, דאיהי
 יחידאה איכה ישבה בדר (איכה א
 א). ולאשתפחא ביה נייחא למשריין דקודשא
 בריך הוא, דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם
 צעקו חוצה מלאכי שלום מר יבביון, ולית
 שלום אלא קודשא בריך הוא.

קום לחברא לון בהאי חבורא, דהא כד אית
 בישראל משפילים, מאלין דאתמר
 בהון (דניאל יד א) והמשפלים יזהרו הרקיע,

שר הפנים, שעל ידי שליח זה
 מתיחדים בששת ימי החול, אבל
 ביום שבת לא עולים שני שמות
 אלו, שהם עמוד המצעי
 ושכינתו, ולא מתיחדים על ידי
 שליח, אלא בצדיק חי
 העולמים, ועליו נאמר פי עוף
 השמים יוליך את הקול - הקול
 של קריאת שמע, ובעל כנפים
 יגיד דבר - דבור של תפלה, ולא
 על ידי שליח, ולכן צדיק יסוד
 עולם הוא כולל הכל, ובו
 מתיחדים שני שמות אלו, ועל
 שני שמות אלו נאמר אז ירננו
 עצי היער. ונענה מלאך מתוך
 אש משמים ואומר, הן הן
 מעשה מרפכה, והיו מתקבצים
 מלאכי השרת כמו במזמוטי
 חתן וכלה. אמר רעיא הנאמן:
 ברוך יהיה המגורה הקדושה
 שאמר דברים אלו ליחד בהם
 את הקדוש-ברוך הוא עם
 שכינתו.

קום אליהו הנביא לכבוד
 הקדוש-ברוך הוא ושכינתו,
 ויתעררו עמך שאר הנביאים,
 ועשה לו קן בחבור הזה, ולכל
 המחנות שהולכים מגרשים אחר
 הקדוש-ברוך הוא ושכינתו,
 לחברם בחבור הזה שתמצא בו
 מנוחה למחנות של הנשמות
 הללו שהולכים מגרשים
 מהשכינה, שהיא יחידה, איכה
 ישבה בדר, ולהמצא בו מנוחה
 למחנות הקדוש-ברוך הוא,
 שנאמר בהם הן אראלם צעקו
 חוצה מלאכי שלום מר יבביון,
 ואין שלום אלא הקדוש-ברוך-
 הוא.

קום לחברם בחבור הזה, שהרי
 כשיש בישראל משפילים, מאלו
 שנאמר בהם והמשפלים יזהרו
 כזה הרקיע, זה שנקרא ספר

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה דידו, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמֵידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמֵידֵי תַלְמֵידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלָיו. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֵלָיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשַׁעְרֵים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֶיהָ. וְיִלְוֶה אֵלֶיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

לא תשבת מפני זרעו

ספר
הזוהר
הקדוש
המחולק

כרך א'

הרי אנחנו לומדים בספר
הזוהר הקדוש לעילוי
שכינת עוזינו ולהרים קרן
מזל ישראל ולסתום פי
כל הצרים אותנו, עליונים
ופחתונים ולהחזיר העטרה
ליושנה ויאמר די לצרותינו
וישראל ישכון לבטח
ולטהר את האור בארצינו
הקדושה, אמן בן יהי רצון.